

По кілька днів без їжі у металевому фургоні — історія мешканця Сумщини, який тиждень був у російському полоні

▶ НАЖИВО

Катерина Гладенко

Юлія Марковська

2 серпня 2022, 21:03

. Суспільне Суми

Кілька днів без їжі у холодному металевому фургоні на морозі. Тиждень у полоні російських військових провів мешканець Гребениківки Анатолій Ярош. Під час окупації села 8 російських військових прийшли до нього додому, після чого побили і вивезли на допити до Росії.

Анатолій Ярош працював у Гребениківці дільничним поліціантом. З 2006 року – на пенсії. Коли на початку березня російські військові зайшли до села, говорить – прийшли по нього і разом із братом дружини спочатку вивели на подвір'я. "Нас зв'язали, руки зв'язали назад, а ще не розтанув сніг. Ми босі, роздіті. В сніг поставили до

"Без їжі у металевому фургоні" – історія чоловіка, який тиждень був у...

Після побиття біля будинку дали взутися і перевели на інше подвір'я в селі. "Там, звичайно знову побили нас, я там не пам'ятаю, може хвилин на п'ять свідомість втратив. Пам'ятаю, що підняли мене, знову до стінки поставили. Потім стали балакати, що справа від мене стояв з матами, там "тварина, скотина". Між мною і ним автоматна черга пролунала і я почув, що щось впало, схоже на тіло. Я подумав, що застрелили його, наступний я, у думках попрощався з родиною, з життям", – розповідає чоловік.

Але цього разу в Анатолія не стріляли, а посадили в авто і повезли не говорячи куди. Спочатку, розповідає чоловік, думав, що їх відвезуть до Тростянця, який також на той час був окупований, а у райвідділку поліції російські військові влаштували штаб. Втім, привезли їх до Боромлі, дві доби тримали у металевому фургоні на морозі. "Дві доби нам не давали ні води, нічого нам не давали, не

Читайте також: Росіяни утримують в заручниках більше пів тисячі цивільних українців. Як діяти і куди звертатися рідним

Після цього Анатолія та ще шістьох чоловіків знову почали перевозити. Через те, що чоловік тут багато років працював дільничним, говорить, добре знав місцевість і зміг визначити, що везуть їх з Боромлі у бік Росії. "Почали говорити, що браття-кадировці з вас тут фарш зроблять. Нас одразу попередили як себе вести, що удар у двері – ми повинні вставати обличчям до стіни, кожен представляється повинен і так кожні дві години, коли караул змінювався, кожні дві години, вночі, постійно", – пригадує чоловік дні в полоні.

Там Анатолія Яроша також допитували про зв'язки з ЗСУ та місцевою теробороною, про наявну зброю та те, як його затримали. Говорить, зрозумівши, що нічого не знає вирішили повернути назад.

Після повернення чоловік ще три доби залишався у Боромлі. "Отак на морозі -16, -17 ми ще там, ми розтирали один одного, аж синіли, аж шкіру стирали. Привезли нас до перехрестя викинули, розв'язали. Каже – Дивись на мене, - я кажу, ну – Тебе з аду витягли донецькі. – А як тебе звати? – Каже: "Тобі це нічого не дасть і так ми прийшли додому", – розповів Анатолій.

Весь цей час вдома Анатолія чекала дружина Лілія. Говорить, усі дні провела у місцевій церкві, а також тричі ходила до російських командирів. Ті відповіли, що на її чоловіка вказали місцеві мешканці.

було, ні це не правда", – розповідає пані Лілія.

Читайте також: Пекло невідомості. Як в Україні шукають безвісти зниклих військових

У полоні досі залишається рідний брат Лілії – Олександр Котенко та староста села – Олексій Вінниченко. Жодної звістки від них за 5 місяців рідні не отримували. Тільки на одному з російських сайтів вони побачили їхні обличчя, де викладали фото полонених українців.

Аби упорядкувати повернення цивільних полонених додому на сайті президента опублікована петиція, яка закликає розробити стратегію повернення громадян та призначити уповноважену особу, яка б контактувала із родинами в'язнів.

Читайте Суспільне у [Telegram](#)

Долучайтесь до нашої спільноти у [Viber](#)

Підписуйтеся на наш [Instagram](#)

ТОП ДНЯ